

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **K. T.**
zastoupeného advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2021, č. j. MSK 7442/2021, ve věci
dopravního přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 17. 5. 2021 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 7442/2021 ze dne 15. 3. 2021, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/703270/20/DSČ/Jav, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jichž se měl dopustit tím, že dne 30. 6. 2020 v 17:30 hod. jako řidič motorového vozidla tov. zn. Mercedes Benz, RZ X, v Ostravě při jízdě po ul. Martinovské ze směru od ul. Opavské,
 - a. se otočil vozidlem na křižovatce s řízeným provozem ulic Martinovská, Provozní a 1. československého armádního sboru zpět po ulici Martinovské ve směru k ulici Opavské, čímž úmyslně porušil ust. § 24 odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu, a
 - b. neměl při řízení u sebe řidičský průkaz, čímž z nedbalosti porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu.

Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 700 Kč a dále byla žalobci uložena povinnost k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě namítal, že příkazem ze dne 14. 9. 2020 byl uznán ze spáchání přestupku dne 30. 6. 2019, tím bylo ve věci zahájeno řízení. Poté, co žalobce podal odpor, byl předvolán k ústnímu jednání ve věci přestupku ze dne 30. 6. 2019 na 6. 11. 2020. Následně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dne 30. 6. 2020. Řízení o přestupku ze dne 30. 6. 2020 nebylo nikdy zahájeno a žalobce nebyl k projednání tohoto přestupku v rámci ústního jednání nikdy předvolán. Pro tyto procesní vady je dle žalobce třeba napadené rozhodnutí zrušit.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobce

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 12. 7. 2021 uvedl, že podstata věci spočívá prosté chybě v psaní v datu spáchání skutku, a to pouze v označení roku (den a měsíc odpovídá skutečnosti). Správní orgán uvedl v příkazu a následně v předvolání k ústnímu jednání chybně rok 2019, ačkoli z oznámení o přestupku i úředního záznamu policisty vyplývalo, že přestupek se stal 30. 6. 2020, což bylo následně i svědecky potvrzeno výsledkem policisty. Při ústním jednání, jehož se žalobce nezúčastnil, provedl správní orgán prvního stupně změnu obvinění, spočívající v opravě uvedené chyby v psaní. Správní orgán následně vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům řízení, přičemž jej v této písemnosti upozornil na změnu obvinění. Žalovaný dále poznamenal, že žalobní námítku považuje za účelovou, neboť chyba musela být žalobci zřejmá. Pokud by se skutek stal 30. 6. 2019, byl by promlčen již před zahájením řízení. V činnosti právního zástupce žalobce lze vysledovat obstrukční praktiky.

4. Žalobce v podání ze dne 31. 7. 2021 uvedl, že správní orgán je oprávněn provést v rámci zahájeného řízení změnu právní kvalifikace, nikoli však změnu totožnosti skutku, tedy změnit předmět již běžícího řízení, aniž bylo obvinění ve věci rozšířeno nebo aniž bylo zahájeno řízení nové. Popis skutku musí obsahovat mj. i čas jeho spáchání. Správní orgán může rozhodnout jen o skutku, o němž zahájil řízení. Žalobce proti nesprávnému datu v řízení brojil, když v odvolání uvedl, že mu nikdy nebylo sděleno oznámení o zahájení řízení o přestupku z 30. 6. 2020, a nemůže tedy v takové věci být vydáno rozhodnutí, a že nebyl ani předvolán k ústnímu jednání o takovémto přestupku.

IV. Posouzení věci soudem

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Dle Oznámení přestupku Policie ČR ze dne 30. 6. 2020 se žalobce měl dopustit přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že dne 30. 6. 2020 v 17:30 hodin jako řidič motorového vozidla tov. zn. Mercedes Benz, RZ X, v Ostravě při jízdě po ul. Martinovské ze směru od ul. Opavské, se otočil vozidlem na křižovatce s řízeným provozem ulic Martinovská, Provozní a 1. československého armádního sboru zpět po ulici Martinovské ve směru k ulici Opavské, čímž porušil ust. § 24 odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu, a dále na výzvu nepředložil řidičský průkaz, čímž porušil § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Dne 14. 9. 2020 vydal Magistrát města Ostravy příkaz č. j. SMO/510110/20/DSČ/Jav, jímž uznal žalobce vinným z uvedeného skutku, ovšem jako datum spáchání skutku uvedl 30. 6. 2019. Žalobce podal proti příkazu dne 2. 10. 2020 odpor. Dne 19. 10. 2020 byl žalobce předvolán k ústnímu jednání na 6. 11. 2020; v předvolání bylo v popisu skutku uvedeno datum 30. 6. 2019. Žalobce se písemně dotazoval, zda budou u ústního jednání slyšeni jako svědci policisté, byl vyrozuměn o předvolání jednoho z nich; následně se jednání bez omluvy nezúčastnil. U ústního jednání byla provedena oprava ve skutkové větě v datu – kdy bylo opraveno z „30. 6. 2019“ na „30. 6. 2020“. Vyrozuměním ze dne 6. 11. 2020 byl žalobce informován o opravě v nesprávnosti v datu spáchání přestupků a byla mu poskytnuta lhůta k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim. Žalobce svého práva nevyužil. Magistrát města Ostravy následně vydal rozhodnutí č. j. SMO/703270/20/DSČ/Jav ze dne 7. 12. 2020, jímž byl žalobce uznán z přestupků, jak jsou výše uvedeny; datum spáchání přestupku bylo uvedeno 30. 6. 2020. Dne 22. 12. 2020 podal žalobce blanketní odvolání, které nebylo přes výzvu doplněno. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.

8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
9. Podstatou sporu mezi stranami je otázka, nakolik změna v roce ve skutkové větě zasáhla do totožnosti skutku. Pokud by totiž totožnost skutku zachována nebyla, byla by žaloba důvodná neboť skutek, pro nějž bylo řízení zahájeno, musí být totožný se skutkem, pro nějž byl pachatel uznán vinným z deliktu.
10. Zachováním totožnosti skutku se zabýval Ústavní soud v rozhodnutí ze dne 17. 7. 2002, sp. zn. II. ÚS 143/02, dle kterého *„totožnost skutku v trestním (správním) řízení je poté zachována, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku. Přitom nemusí být jednání nebo následek popsány se všemi skutkovými okolnostmi shodně, postačí shoda částečná. Následkem se přitom rozumí porušení individuálního objektu trestného činu (přestupku) v jeho konkrétní podobě, tedy konkrétní následek (porušení určitého jedinečného vztahu – zájmu), nikoli určitý typ následku.“* Obdobně se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 46/2016-24, kde uvedl, že *„správní orgán vede správní řízení právě ohledně samotného skutku, nikoli popisu skutku (viz rozsudek č. j. 8 Afs 17/2012-375, odst. 168, obdobně usnesení*

Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2017, sp. zn. Tdo 1480/2006, č. 2/2008 Sb. NS). Podstatu skutku lze spatřovat především v jednání a v následku, který jím byl způsoben. Totožnost skutku bude proto zachována, bude-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku, případně jsou-li jednání nebo následek (případně obojí) shodné alespoň částečně, za předpokladu, že bude dána shoda v podstatných okolnostech, jimiž se rozumí zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace. Totožnost skutku nenarušují změny v jednotlivých okolnostech, které individualizují skutek. (...) Povinnost zachovat totožnost skutku neznámá, že správní orgán musí rozhodnout na základě totožného popisu skutku, který byl uveden v oznámení o zahájení řízení. Řízení slouží právě k tomu, aby konkrétní okolnosti charakterizující daný skutek byly zjištěny a ověřeny. Některé okolnosti tak mohou být oproti oznámení o zahájení řízení přidány, jiné naopak odpadnou, ukáže-li se, že jsou pro následek irelevantní. Toto upřesnění nenarušuje totožnost skutku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 1. 2001, sp. zn. 3 Tz 279/2000).“

11. Z výše uvedeného je zřejmé, že v projednávané věci byla totožnost skutku zachována. Je třeba zdůraznit, že řízení je vedeno o skutku, nikoli o popisu skutku. Pouhá změna v roce, která byla nápravou zjevné chyby, nemohla vzbudit pochybnost o skutku, o němž je řízení vedeno. Soud podotýká, že obdobná situace s písařskou chybou v označení času nastala v trestní věci, o níž rozhodl Nejvyšší soud usnesením ze dne 20. 5. 2020, č. j. 4 Tdo 528/2020-178; v usnesení mj. uvedl, že *„není pochyb o tom, že i při změně data spáchání trestné činnosti mezi návrhem na potrestání a rozsudkem soudu prvního stupně byla zachována totožnost skutku, když byla zachována částečně totožnost jednání a následku. Jinak vyjádřeno, v předmětné věci byla nepochybně zachována totožnost skutku, když nedošlo ke změně způsobu spáchání trestné činnosti (...) a místa spáchání (...), když došlo pouze ke změně data spáchání skutku proti návrhu na potrestání, což představuje skutečnost, která individualizuje žalovaný skutek z hlediska času, když jinak shoda v následku či jednání nebyla dotčena (viz přiměřeně*

rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2001, sp. zn. 3 Tz 168/2001). Nad rámec tohoto závěru je třeba uvést, že v dané věci není pochyb o tom, že časové vymezení skutku v rámci podaného návrhu na potrestání (...) představovalo toliko zřejmou písařskou chybu. (...) Za takové situace je třeba mít za to, že uvedená písařská chyba by bez ohledu na předchozí závěry ani nemohla mít vliv na totožnost skutku a nemohla by mít za následek porušení zásady totožnosti skutku.“

12. Podepsaný soud v nyní projednávané věci shodně s výše uvedenými judikáty uzavírá, že písařská chyba v označení roku neměla vliv na zachování totožnosti skutku. Tato chyba byla všem zřejmá a žalobce byl prokazatelně vyrozuměn o její povaze a o její opravě. Jeho námitka, že rozhodováno bylo o jiném skutku, než o jakém bylo zahájeno řízení vydáním příkazu, tak nemůže obstát.

V. Závěr a náklady řízení

13. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. 9. 2022

JUDr. Daniel Spratek
samosoudce